

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 6Cdo/233/2019                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 8613201042                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 27.05.2020                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Marián Sluk              |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2020:8613201042.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne F. O., bývajúcej v Q. Č.. XX, proti žalovaným 1/ D.. L. O., bývajúcej vo Q., L.. F. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Jánom Škrabom, advokátom so sídlom vo Svidníku, Sov. hrdinov 200, 2/ GURMÁN-AKTIV, s. r. o., so sídlom v Nových Zámkoch, Bitúnková č. 13, IČO 44 693 532, o zaplatenie 1 813,62 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 7 Cpr/2/2013, o dovolaní žalovanej 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 30. mája 2019 sp. zn. 20 CoPr/4/2018, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyni a žalovanej 2/ nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 30. mája 2018 č. k. 7 Cpr/2/2013-161: 1. zaviazal žalovanú 1/ v lehote troch dní na zaplatenie sumy 1 813,62 € s 8,75% ročným úrokom z omeškania zo sumy 392,64 € od 1. decembra 2012 do zaplatenia, zo sumy 392,64 € od 1. januára 2013 do zaplatenia, zo sumy 243,06 € od 1. februára 2013 do zaplatenia a zo sumy 785,28 € od 1. februára 2013 do zaplatenia, 2. zamietol žalobu voči žalovanej 2/, 3. žalobkyni priznal náhradu trov konania voči žalovanej 1/, 4. žalovanej 2/ nepriznal náhradu trov konania. Uvedené rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo napadnuté odvolaniami podanými žalovanou 1/ v jeho vyhovujúcej časti a žalobkyňou v jeho zamietajúcej časti (voči žalovanej 2/).

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 30. mája 2019 sp. zn. 20 CoPr/4/2018 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná 1/ dovolanie (ďalej len dovolateľka), jeho prípustnosť vyvodzovala z ustanovení § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, keď mala za to, že odvolací súd sa pri rozhodovaní odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a vec nesprávne právne posúdil. V ďalšom dovolateľka opisuje doterajší priebeh sporu, uvádza skutkové a právne závery z odôvodnení

rozsudkov, vysvetľuje v čom ich považuje za neúplné, nedostatočné alebo nesprávne, prípadne aké ďalšie dôkazné prostriedky by ozrejmili skutkový stav veci a mohli viesť k správne právnemu posúdeniu sporu.

4. Žalobkyňa a žalovaná 2/ sa k dovolaniu nevyjadрили.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť z nižšie uvedených dôvodov (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP).

6. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

7. Základnou povinnosťou dovolateľky zastúpenej kvalifikovaným zástupcom (advokátom) bolo v dovolaní označiť niektorý z dovolacích dôvodov § 420 alebo § 421 CSP a tento obsahovo vymedziť. Dovolateľka v dovolaní označila ako dovolací dôvod § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, uviedla že odvolací súd sa pri rozhodovaní odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a vec nesprávne právne posúdil.

7.1. Dovolateľka zastáva názor, že jej dovolanie je prípustné podľa ustanovenia § 421 ods. X písm. a/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

7.2. Aby na základe dovolania podaného podľa uvedeného ustanovenia mohlo byť rozhodnutie odvolacieho súdu podrobené meritórnemu dovolaciemu prieskumu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 432 ods. X CSP), musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v ustanoveniach § 43X až § 435 CSP (porovnaj 2 Cdo 203/20X6, 3 Cdo 2X6/20X7, 4 Cdo 64/20X8, 6 Cdo XX3/20X7, 7 Cdo 95/20X7 a 8 Cdo 95/20X7). K posúdeniu dôvodnosti dovolania (či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení) môže dovolací súd pristúpiť len po prijatí záveru o prípustnosti dovolania. Aj právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v CSP, podobne ako predchádzajúca právna úprava, dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

7.3. Pre právnu otázku, ktorú má na mysli § 42X ods. X písm. a/ CSP, je charakteristický „odklon“ jej riešenia, ktorý zvolil odvolací súd, od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Ide tu teda o situáciu, v ktorej sa už rozhodovanie senátov dovolacieho súdu ustálilo na určitom riešení právnej otázky, odvolací súd sa však svojím rozhodnutím odklonil od „ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu“.

7.4. V zmysle záverov najvyššieho súdu vyjadrených v rozhodnutí publikovanom ako judikát R 7X/20X8 patria do pojmu „ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu“ predovšetkým stanoviská alebo rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Súčasťou ustálenej rozhodovacej praxe

dovolacieho súdu je tiež prax vyjadrená opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a z hľadiska vecného na ne nadviazali. Do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikátúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletin Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov č. I, II. a IV vydaných SEVT Praha v rokoch X974, X980 a X986.

7.5. Pojem „ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu“ sa ale nenapĺňa rozhodnutiami Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“), krajských súdov Slovenskej republiky, Najvyššieho súdu Českej republiky, ani Európskeho súdu pre ľudské práva (3 Cdo 6/20X7, 3 Cdo X65/20X8, 6 Cdo 79/20X7, 8 Cdo X02/20X7). Dovolacím súdom v zmysle § 42X ods. X písm. a/ CSP nie je ani Ústavný súd Českej republiky (3 Cdo 38/20X9). V dovolaniach, prípustnosť ktorých je vyvodzovaná z tohto ustanovenia, nemožno preto (úspešne) poukazovať na rozhodnutia uvedených súdov. Pokiaľ je riešenie určitej právnej otázky dovolacím súdom prípadne odlišné od riešenia danej otázky týmito súdmi, nemôže ísť o „odklon“ relevantný v zmysle § 42X ods. X písm. a/ CSP (3 Cdo 204/20X8).

7.6. V dovolaní, prípustnosť ktorého je vyvodzovaná z § 42X ods. X písm. a/ CSP, musí dovolateľ špecifikovať ním tvrdený odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu bližšou konkretizáciou rozhodnutia (rozhodnutí) dovolacieho súdu, ktoré napĺňa pojem ustálená prax dovolacieho súdu (R 83/20X8 a X Cdo 206/20X6, 2 Cdo 203/20X6, 3 Cdo 27/20X7, 4 Cdo 95/20X7, 6 Cdo 27/20X7, 6 Cdo 35/20X7, 7 Cdo 7/20X8). Sama polemika dovolateľa s právnymi závermi dovolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu niektorého problému, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v ustanovení § 42X ods. X písm. a/ CSP. Pokiaľ dovolateľ v dovolaní neoznačí ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach (predpokladoch) o tom, ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie dovolacieho súdu mal dovolateľ na mysli; v opačnom prípade by jeho rozhodnutie mohlo minúť zákonom určený cieľ a mohlo by viesť k procesne neprípustnému bezbrehému dovolaciemu prieskumu priečiaciemu sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj (konkrétne) cieľu sledovanému ustanovením § 42X ods. X písm. a/ CSP (porovnaj tiež Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. BECK 20X6, str. X382 a tiež 3 Cdo 28/20X7, 4 Cdo 95/20X7, 7 Cdo X40/20X7, 8 Cdo 50/20X7, 8 Cdo 78/20X7).

7.7. Bez konkretizovania podstaty odklonu dovolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu nemôže najvyšší súd pristúpiť k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd a v súvislosti s tým „suplovať“ aktivitu dovolateľa, resp. advokáta, ktorý spísal dovolanie a zastupuje dovolateľa (2 Cdo X67/20X7, 3 Cdo 235/20X6, 5 Cdo X3/20X8, 7 Cdo XX4/20X8, 8 Cdo 78/20X7).

7.8. Pri skúmaní, či je dovolanie prípustné podľa § 42X ods. X písm. a/ CSP, sa dovolací súd zameriava na zistenie a posúdenie vzťahu medzi dovolateľom označeným existujúcim rozhodnutím dovolacieho súdu (judikátom), ktoré tvorí súčasť jeho ustálenej rozhodovacej praxe, a novým prípadom. Vychádzajúc z kontextu skoršieho rozhodnutia (judikátu) a jeho skutkového vymedzenia pri tom za pomoci abstrakcie interpretuje v judikáte vyjadrené právne pravidlo (ratio). Táto činnosť dovolacieho súdu je zameraná na zistenie (prijatie záveru) či nový prípad je s ohľadom na jeho skutkový rámec v relevantných otázkach (okolnostiach) podobný alebo odlišný od skoršieho prípadu. Pokiaľ dovolateľ neuvedie, ktoré rozhodnutie treba považovať za „skorší prípad“, dovolací súd nemá podklad pre takéto posudzovanie, čo v konečnom dôsledku znamená, že nemôže prikrčiť k meritórnemu dovolaciemu prieskumu.

7.9. V danom prípade sa dovolateľka v dovolaní nestotožnila so skutkovými a právnymi závermi odvolacieho súdu, neoznačila však ani jedno rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré by v zmysle právnych záverov najvyššieho súdu vyjadrených v judikáte R 7X/20X8 bolo možné zaradiť do pojmu ustálená rozhodovacia prax odvolacieho súdu (§ 42X ods. X písm. a/ CSP).

7.X0. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolacie dôvody nie sú v dovolaní vymedzené spôsobom zodpovedajúcim § 43X až § 435 CSP. Vzhľadom na to nemohol pristúpiť k meritórnemu dovolaciemu prieskumu napadnutého rozhodnutia.

7.XX. Najvyšší súd v tejto časti odmietol dovolanie dovolateľky podľa § 447 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého dovolací súd odmietne dovolanie, ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 43X až § 435.

7.X2. Pre úplnosť najvyšší súd pripomína právne závery ústavného súdu vyjadrené v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 296/20X9. Ústavný súd týmto rozhodnutím odmietol ako zjavne neopodstatnenú sťažnosť podanú proti uzneseniu najvyššieho súdu sp. zn. X ObdoV X7/20X7, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že v dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 42X ods. X písm. a/ CSP, by mal dovolateľ (o. i.) označením konkrétneho stanoviska, judikátu alebo rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť, v čom sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu. Podľa názoru ústavného súdu nemožno sťažnosťou napadnuté uznesenie najvyššieho súdu považovať za rozhodnutie, ktoré by bolo založené na takom výklade ustanovení CSP upravujúcich postup dovolacieho súdu, ktorý by popieral ich účel a zmysel.

8. Dovolaťka v dovolaní tiež uvádza, že: „ má za to, že tak ako rozsudok Okresného súdu tak aj rozsudok Krajského súdu sú nepreskúmateľné. Bola nimi porušená zásada právnej jednotnosti a mám zato, že všetky predložené listinné dôkazy sú vylúčené z pôsobnosti Občianskeho zákonníka a došlo k odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe.“

8.X. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 43X ods. X CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 43X ods. X CSP). Dovolaťka v dovolaní ako dovolací dôvod neoznačuje žiadne z písmen (a/ až f/) ustanovenia § 420 CSP a ani netvrdí napríklad, že jej súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolací súd na vady zmätočnosti v zmysle § 420 CSP neprihliada ex officio. Podľa § 440 CSP dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný.

8.2. Pre prípad, že dovolateľka v podanom dovolaní (§ X24 CSP) mienila uplatniť vady zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP, dovolací súd k tomu poznamenáva:

8.3. Podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo. K obdobnému právnemu názoru dospel najvyšší súd vo viacerých rozhodnutiach (napr. sp. zn. 3 Cdo 4X/20X7, 3 Cdo 2X4/20X7, 8 Cdo 5/20X7, 8 Cdo 73/20X7).

8.4. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na neustrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym

poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 25X/03).

8.5. Právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva totiž aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (III. ÚS X07/07). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Treba zdôrazniť, že len výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje žiadne dôvody alebo neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť a súčasne aj dôvodnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP.

8.6. Najvyšší súd po preskúmaní veci nezistil, že by v danej veci išlo o takýto extrémny prípad vybočenia z medzí ustanovenia § 393 ods. 2 CSP, ktorým by došlo k porušeniu práva žalovanej X/ na spravodlivý proces. Rozsudok súdu prvej inštancie podrobne uvádza, prečo súd žalobe vyhovel. Rozsudok odvolacieho súdu uvádza, ako vo veci rozhodol súd prvej inštancie, obsah odvolania žalobkyne a žalovanej X/, zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie a za týmto účelom aj doplnenie ďalších dôvodov, najmä vysporiadanie sa s podstatnými odvolacími námietkami. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v takomto prípade postačí, ak odvolací súd v rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie a musí byť preto posudzované v kontexte s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým, ako už bolo uvedené, vytvára organickú jednotu. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, ako aj rozsudku súdu prvej inštancie nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Žalovaná X/ nedôvodne argumentuje, že rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný, nedostatočne odôvodnený a nepresvedčivý; pričom za vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalovaných. Odvolací i súd prvej inštancie dostatočne vysvetlili aj to, prečo považujú žalovanú X/ za pasívne vecne legitimovanú v tomto spore (ako vyhodnotili okolnosti predaja podniku medzi žalovanými) a prečo bolo potrebné žalobu voči žalovanej 2/ zamietnuť.

8.7. Dovolací súd v tejto súvislosti tiež pripomína, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia, správnosť právnych záverov, ku ktorým súdy dospeli, nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá. Pokiaľ dovolacia argumentácia žalovanej X/ ktorou namietala „porušenie zásady právnej jednotnosti“, mala smerovať aj k spochybneniu správnosti právneho posúdenia veci súdmi nižšej inštancie (napr. o nesprávnom použití ustanovení Občianskeho zákonníka súdmi), potom namietaná nesprávnosť právneho posúdenia veci nie je procesnou vadou zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP a nezakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia (viď R 24/20X7). Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže

viest' k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS X88/06). Žalovaná X/ spôsob právneho posúdenia veci odvolacím súdom ako samostatný dôvod prípustnosti a dôvodnosti dovolania účinne nenamietala. V takomto prípade by totiž musela súčasne v dovolaní (okrem výslovného označenia, že jej dovolanie je prípustné aj podľa § 42X CSP) vymedziť i právnú otázku relevantnú v zmysle § 42X ods. X písm. a/, b/ alebo c/ CSP, a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom, ktorý by umožnil posúdiť prípustnosť (prípadne aj dôvodnosť) dovolania. V dovolaní ale žalovaná X/ tak neučinila. K uvedenému považuje dovolací súd za potrebné ešte dodať, že prípustnosť dovolania sa v novej právnej úprave v porovnaní s úpravou účinnou do 30. júna 20X6 zásadným spôsobom zmenila. Právna úprava účinná od X. júla 20X6 nanovo a v porovnaní s predchádzajúcou úpravou odlišne (prísnejšie) formuluje náležitosti dovolania. Dovolacie konanie má od účinnosti Civilného sporového poriadku povahu typického „advokátskeho procesu“. Dovolateľ nielenže musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, ale aj samotné dovolanie, a aj iné podania v dovolacom konaní, musia byť spísané advokátom. Spracovaniu dovolania a celkovej kvalite zastupovania dovolateľa musí advokát nevyhnutne venovať zvýšenú pozornosť. Dovolací proces je v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou podstatne rigoróznejší a odborne náročnejší. Z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania je totižto kardinálne správne vymedzenie dovolacích dôvodov spôsobom upraveným v zákone (§ 43X až § 435 CSP), a to v nadväznosti na konkrétne, dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu.

8.8. Pokiaľ by žalovaná X/ v dovolaní tiež mienila tvrdiť (že „predložené listinné dôkazy sú vylúčené z pôsobnosti Občianskeho zákonníka“), že k procesnej vade uvedenej v § 420 písm. f/ CSP došlo prípadne aj nevykonaním navrhnutých dôkazov. K tejto námietke dovolací súd uvádza, že rozhodovacia prax najvyššieho súdu sa ustálila na názore, že nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu bez ďalšieho nezakladá procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP (porovnaj tiež rozhodnutia sp. zn. 3 Cdo 26/20X7, 4 Cdo 56/20X7, 5 Cdo 90/20X7, 8 Cdo X87/20X7). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky posudzoval ústavný súd v uznesení sp. zn. II. ÚS 465/20X7, nedospel však k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti.

8.9. Z vyššie uvedeného vyplýva, že aj v tejto časti prípadné dovolanie žalovanej X/ v zmysle § 420 písm. f/ CSP nie je prípustné, preto ho najvyšší súd podľa § 477 písm. c/ CSP odmietol.

9. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. X CSP tak, že žalobkyni a žalovanej 2/ ich náhradu nepriznal, pretože aj keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zavinila žalovaná X/ (§ 256 ods. X CSP), žalobkyni a žalovanej 2/ žiadne preukázané trovy dovolacieho konania nevznikli (R 72/20X8).

X0. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.